

KAREL MUSIL – HLEDÁNÍ DOKONALOSTI

Karel Musil, liberecký rodák (13. ledna 1982), absolvent Střední umělecké školy v Liberci a Pedagogické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, kde studoval od roku 2002 do roku 2008, je jedním z umělců, kteří se svou tvorbou významně podílejí na realizaci mnoha exlibris pro české i zahraniční sběratele a jeho grafické listy najdeme v předních českých galeriích. Jeho rané práce z let 2001 až 2008 jsou značně ovlivněny **surrealistickou tematikou**, zaměřenou na člověka v jakémsi labyrintu či podivném světě, v němž jednotlivé stavební prvky (architektonické artefakty, krajinné detaily, symbolické zlomky lidského těla: ruce, ňadra, Kristův kříž, propletence nereálných rostlin, planoucí ohně) vytvářejí složitý celek, jenž po vytištění působí přízračně až mrazivě. Černá barva, jen lehce tlumená průzračnou hnědí, ještě podtrhuje vnitřní napětí všech listů a složitá kompozice dokazuje, že Karel Musil se snažil vyjádřit obavy o současný problematický svět, v němž přibíjíme na kříž nejen zbědovaného Krista, ale i vše lidské, harmonické a laskavé. Jednotlivým grafickým listům nechybí estetická hodnota, jsou citlivě a zdařile vytištěny technikou hlubotisku (autorův tisk) v němž převládá suchá jehla zvyšující napětí dramatických dějů.

Po ukončení surrealistického období Musilových začátků zjistíme, že tato jeho zásadní proměna/metamorfóza byla úspěšná a posunula jeho vývoj blíže

k dokonalosti, k níž se pochopitelně každý umělec snaží přiblížit. Už v roce 2009 realizoval list s hudební tematikou pro sběratele Slavomíra Solaře, který na diváka působí velice příznivě: dynamika rytmu, pohyb ženského těla, kultivovaně umístěný text.

Další etapa, která jen potvrzuje, že Musil se vydal správným směrem a neustále zdokonaluje nejen kresbu ale i kompoziční řešení, je velice zajímavá a bohatá na listy s dějově pestrou tematikou. Díla z let 2014–2016 dokazují, že **poetický realismus**, k němuž se postupně propracoval, nabízí neskonalé možnosti i citlivé uplatnění promyšlené kresby, jež se stala pro Musila nutností a bez níž si už dnes nedovedeme jeho grafické listy představit.

V posledním období (2017–2018) nám autor opět nabídl listy, jejichž provedení je po všech stránkách zdařilé. Častým námětem je žena, někdy nebezpečně vyzývavá, provokující až krutá, pohrává si na scéně života s mužem, jenž se podřizuje její vládě. Takový je i obraz současné společnosti, kdy feminismus vstupuje do popředí a muž je jen malátným hercem bez potřeby vyniknout. Žena je také námětem dalšího cyklu *Čtenářky*, v němž Karel Musil plochu jednotlivých grafických desek poněkud uvolňuje. Zatímco část matrice je prázdná, bez zásahu grafického nástroje a při tisku zůstává nedotčená, pak zbývající plocha je propracována do nejmenších podrobností, je nositelkou děje, nutí nás přemýšlet o obsahu ženou rozečtené knihy a při bedlivém prohlížení z její tváře dokonce vyčteme i její náladu. Zbývající část těla je jen součástí kompozičního celku a neruší naši pozornost.

Jak je patrné z uvedeného výčtu, grafik Karel Musil rád pracuje v cyklech. Dovolují mu návraty i možnost znovu navázat na zajímavou tematiku, která zůstává zcela otevřená a láká k dalšímu pokračování.

Karel Žižkovský